

[Justitsministeren]

gerne fremtræder som den enkelte ansattes egne vurderinger og ikke umiddelbart som en faktisk oplysning.

Forvaltningslovens regler om videregivelse af oplysninger mellem myndigheder har efter Justitsministeriets opfattelse ikke betydning for det generelt forebyggende SSP-samarbejde. Videregivelsesreglerne kommer først ind i billedet, hvis man i forlængelse af det generelt forebyggende arbejde benytter SSP-udvalgene til at drøfte bestemte børns og unges problemer.

Ombudsmandens fortolkning af reglerne indebærer, at der i disse situationer skal foreligge samtykke til videregivelse af oplysninger. Det kan ikke udelukkes, at forældre til børn, som i en ung alder kommer ind i mere omfattende kriminalitet, har vanskeligt ved at overskue myndighedernes ønske om samarbejde om løsningen af barnets problemer og derfor er uvillige til at give det fornødne samtykke til videregivelse af oplysninger. Konsekvensen af dette bliver, at konkrete SSP-initiativer må opgives.

Det er efter min opfattelse yderst beklageligt, at forvaltningsloven får denne virkning, og Justitsministeriet overvejer derfor for tiden, om der kan fastsættes særlige regler for tværsektorielt arbejde vedrørende konkrete kriminalpræventive tiltag.

SSP-samarbejdet er udtryk for et tværsektorielt arbejde om forebyggelse af børne- og ungdomskriminalitet. Dette samarbejde er ikke – og skal heller ikke være – en del af politiets efterforsknings- og registreringsarbejde.

Spm. nr. S 1061

Til *justitsministeren* (26/7 89) af:

Dohrmann (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at de flygtninge, der svindler sig ind i Danmark, har større chance for asyl end dem, der i henhold til reglerne henvender sig til en dansk ambassade i udlandet?«

Begrundelse

Med henblik på at få asyl i Danmark er det ifølge Jyllands-Posten den 25. juli 1989 tilsyneladende en god fidus for såkaldte flygtninge at snige sig ind i landet og brænde eller sælge deres papirer, idet denne fremgangsmåde næsten med garanti giver lovbrøderen asyl i Danmark.

Illegale grænseoverløbere eller personer, der brænder deres papirer, skulle således have de

bedste muligheder for at forblive i landet, medens personer, der følger reglerne om at henvende sig på en dansk ambassade i udlandet, får en helt anden behandling. Da denne fremgangsmåde anses for helt utilstedelig, undergravende og farlig, bedes oplyst, hvad ministeren vil foretage for at få denne illegale invasion stoppet.

Svar (2/8 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Ansøgninger om asyl her i landet behandles af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningenævnet. Disse myndigheder har til opgave at vurdere, om betingelserne er opfyldt for, at en udlænding kan få opholdstilladelse som flygtning i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at den første betingelse for at få asyl her i landet er, at den pågældende udlænding er flygtning, således som dette begreb er fastlagt i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2.

Ved denne vurdering indgår det altid – uanset hvor ansøgningen indgives – som et moment, under hvilke omstændigheder den pågældende har forladt sit hjemland, herunder hvilke dokumenter (pas/visum) han eller hun har været i besiddelse af, og om disse eventuelt er falske.

Opholder den pågældende sig her i landet, indgår det også som et moment ved sagens behandling – men er naturligvis på ingen måde eneafgørende – om den pågældende var i besiddelse af falske dokumenter i forbindelse med sin indrejse her i landet.

For asylansøgere, der søger om asyl ved henvendelse til en dansk repræsentation i udlandet, er det efter udlændingelovens § 7, stk. 4, yderligere en betingelse, at Danmark må anses for nærmest til at give den pågældende udlænding asyl, fordi han eller hun enten tidligere har haft et længerevarende lovligt ophold her i landet eller har nære slægtinge eller anden, tilsvarende tilknytning til Danmark.

Direktoratet for Udlændinge har videre oplyst, at såvel i 1988 som i første halvår af 1989 var omkring halvdelen af de asylansøgere, der indrejste her i landet, ikke i besiddelse af gyldigt pas/visum.

Direktoratet er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger, der kan belyse, hvor stor en del af de personer, der får asyl her i landet, der ved